

ภาคผนวก ค

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การประกอบธุรกิจลีสซิ่ง

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจลีสซิ่ง พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจลีสซิ่ง พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัติ

“ ธุรกรรมลีสซิ่ง ” หมายความว่า การให้เช่าทรัพย์สินของผู้ให้เช่าที่มีอยู่แล้ว หรือที่ผู้ให้เช่าจัดหามาให้ ตามความประสงค์ของผู้เช่า โดยผู้เช่ามีวัตถุประสงค์ที่จะใช้ประโยชน์จากทรัพย์สิน เพื่อประกอบธุรกิจหรือการค้า ทั้งนี้ กรรมสิทธิ์ยังเป็นของผู้ให้เช่า ในขณะที่ผู้เช่ามีสิทธิในการใช้ทรัพย์สินตามระยะเวลาและด้วยการชำระค่าเช่าตามที่ตกลงกันไว้ในสัญญาลีสซิ่ง โดยเมื่อสิ้นสุดสัญญาลีสซิ่ง สิทธิในการซื้อทรัพย์สินที่เช่าขึ้นอยู่กับข้อตกลงของผู้ให้เช่าและผู้เช่า

“ ผู้ประกอบธุรกิจลีสซิ่ง ” หมายความว่า นิติบุคคลที่ได้รับการจดทะเบียนให้ประกอบธุรกิจลีสซิ่งตามพระราชบัญญัตินี้

“ ทะเบียน ” หมายความว่า ทะเบียนการประกอบธุรกิจลีสซิ่ง

“ สัญญาลีสซิ่ง ” หมายความว่า สัญญาเช่าที่ทำขึ้นระหว่างผู้ให้เช่าและผู้เช่า ในธุรกรรมลีสซิ่ง

“ เอกสารการจัดหาทรัพย์สิน ” หมายความว่า สัญญาซื้อขาย สัญญาจ้าง ทำของ ใบเสนอราคา ใบสั่งซื้อหรือสัญญาจ้าง ใบส่งมอบสินค้า ใบเสร็จรับเงิน

จดหมายหรือหนังสือโต้ตอบ ตลอดจน เอกสารอื่นใดซึ่งแสดงถึงการได้มาซึ่งทรัพย์สิน สำหรับนำออกให้เข้าตามสัญญาลีสซิง

“ ผู้เช่า ” หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่เข้าทำสัญญาลีสซิง ในฐานะเป็นผู้เช่า เพื่อใช้ในธุรกิจหรือการค้าของผู้เช่า

“ ผู้ให้เช่า ” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจลีสซิงที่เข้าทำสัญญาลีสซิงในฐานะผู้ให้เช่า

“ ค่าเช่า ” หมายความว่า จำนวนเงินที่ผู้เช่าต้องชำระให้กับผู้ให้เช่าตลอดระยะเวลาการเช่า เพื่อตอบแทนการใช้ประโยชน์จากการใช้ทรัพย์สินที่เช่า

“ ทรัพย์สิน ” หมายความว่า ทรัพย์สินที่ให้เช่าหรือเช่าในธุรกิจลีสซิง

“ นายทะเบียน ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนธุรกิจ ลีสซิง

“ รัฐมนตรี ” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สถาบันการเงินตามกฎหมายธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุน และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ สถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น และนิติบุคคลอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กับออกกฎกระทรวงและประกาศตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 1

การจดทะเบียน

มาตรา 6 บุคคลจะประกอบธุรกิจลีสซิงได้ต่อเมื่อมีคุณสมบัติดังจะกล่าวต่อไปนี้

(1) เป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือบริษัทมหาชนตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) มีทุนจดทะเบียนที่ได้รับชำระแล้วไม่น้อยกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่าหกสิบล้านบาท และ

(3) จดทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการ และเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญา

มาตรา 7 ในกรณีที่ไม่มี การส่งมอบทรัพย์สินหรือส่งมอบทรัพย์สินชักช้าหรือส่งมอบทรัพย์สินไม่ตรงตามสัญญาซื้อขาย ผู้ให้เช่าอาจใช้สิทธิในการแก้ไขความผิดพลาด เพราะเหตุผิดนัดหรือผิดสัญญาและขอชำระหนี้ใหม่ได้ โดยผู้เช่าทรงไว้ซึ่งสิทธิในการยึด หน่วงค่าเช่าตามสัญญาซื้อขาย จนกว่าผู้ให้เช่าจะได้ส่งมอบทรัพย์สินตามสัญญาซื้อขาย ถ้าหากผู้ให้เช่าไม่สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวได้ในระยะเวลาอันสมควร ผู้ให้เช่าอาจบอกเลิกสัญญาซื้อขายได้

ในกรณีที่ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายทรัพย์สินตามเอกสารกำหนดทรัพย์สินต้องรับผิดชอบตามข้อตกลงดังกล่าว ผู้ให้เช่าอาจโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนแก่ผู้เช่า อีกด้วย

มาตรา 8 ผู้ให้เช่าอาจโอนสิทธิหรือกระทำการใดๆ อันเกี่ยวกับสิทธิตามสัญญาซื้อขายโดยประการอื่น แต่การโอนสิทธิดังกล่าวไม่ถือเป็นการปลดปล่อยผู้ให้เช่าให้หลุดพ้นจากพันธะตามสัญญาซื้อขาย และไม่มีผลเป็นกรแปลงหนี้ใหม่ซึ่งสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบตามสัญญาซื้อขาย

มาตรา 9 ผู้ให้เช่าไม่ต้องรับผิดชอบต่อผู้เช่าในความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากทรัพย์สินที่เช่าที่ผู้เช่าได้รับเว้นแต่จะเกิดจากความผิดหรือความประมาทเลินเล่อของผู้ให้เช่า

มาตรา 10 ผู้ให้เช่าต้องให้ผู้เช่าครอบครองทรัพย์สินโดยปกติสุข ปราศจากการรบกวนสิทธิจากบุคคลภายนอก และต้องรับผิดชอบต่อผู้เช่าหากมีการรบกวนสิทธิดังกล่าว เว้นแต่มีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในสัญญาซื้อขาย แต่ทั้งนี้ ผู้ให้เช่าไม่สามารถยกเว้นความผิดอันเกิดจากกมลฉ้อฉลหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ให้เช่าได้

มาตรา 11 ผู้เช่าต้องใช้ความระมัดระวังสงวนใช้สอยซ่อมแซมและซ่อมแซมและบำรุงทรัพย์สินเหมือนเช่นวิญญูชนจะพึงปฏิบัติกับทรัพย์สินของตนเองในพฤติการณ์ดังกล่าว ทั้งนี้ภาระค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมบำรุงรักษาทรัพย์สินให้เป็นไปตามสัญญาซื้อขาย

มาตรา 12 ผู้เช่าไม่อาจนำทรัพย์สินออกให้เช่าช่วง โอนสิทธิในการใช้สอยทรัพย์สินหรือมีสิทธิประการอื่นตามสัญญาซื้อขาย เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ให้เช่า

มาตรา 13 ในกรณีที่ผู้เช่าไม่ชำระค่าเช่าตามสัญญาสิทธิซึ่ง ผู้ให้เช่ามีสิทธิที่จะเรียกให้ผู้เช่าชำระค่าเช่าที่ค้างชำระพร้อมด้วยเบี้ยปรับและค่าเสียหายได้

มาตรา 14 ภายใต้อำนาจในวรรคสองของมาตรานี้ ในกรณีที่ผู้เช่าผิดสัญญาในสาระสำคัญตามที่กำหนดไว้ในสัญญาสิทธิซึ่ง ผู้ให้เช่ามีสิทธิดังต่อไปนี้

(1) ให้ถือว่าค่าเช่าที่เหลือค้างชำระทั้งหมดตามสัญญาสิทธิซึ่งถึงกำหนดชำระโดยทันที หากมีข้อตกลงดังกล่าวในสัญญาสิทธิซึ่ง หรือ

(2) บอกเลิกสัญญาสิทธิซึ่ง ในกรณีดังกล่าวผู้ให้เช่ามีสิทธิ

(ก) เรียกคืนการครอบครองทรัพย์สินจากผู้เช่า และผู้เช่ามีหน้าที่ต้องส่งมอบทรัพย์สินนั้น และ

(ข) เรียกค่าเสียหายในอันที่จะทำให้ผู้ให้เช่าอยู่ในสถานะเสมือนหนึ่งผู้เช่าได้ปฏิบัติตามสัญญาสิทธิซึ่ง

ในกรณีที่ผู้เช่าผิดสัญญาในสาระสำคัญ หากการผิดข้อสัญญาดังกล่าวเป็นเรื่องที่สามารถแก้ไขเยียวยาได้ ผู้ให้เช่าจะใช้สิทธิตามวรรคแรกของมาตรานี้ทันทีได้จนกว่าจะได้ให้ผู้เช่าแก้ไขข้อผิดสัญญาดังกล่าวก่อนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้เช่าได้ผิดสัญญาในสาระสำคัญนั้น

มาตรา 15 เมื่อสัญญาสิทธิซึ่งสิ้นสุดลง และผู้เช่ามิได้ใช้สิทธิที่พึงมีตามสัญญาสิทธิซึ่ง ในอันที่จะซื้อหรือเช่าทรัพย์สินดังกล่าวต่อไปนี้ ผู้เช่ามีหน้าที่ส่งมอบทรัพย์สินที่เช่าให้แก่ผู้ให้เช่าในสภาพเดียวกับที่ตนได้รับมา โดยมีต้องรับผิดชอบการเสื่อมสภาพอันเนื่องมาจากการใช้งานตามปกติ

หมวด 3

การเพิกถอนทะเบียนและการเลิกประกอบกิจการ

มาตรา 16 ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนทะเบียนได้ เมื่อปรากฏในภายหลังว่าประกอบธุรกิจสิทธิซึ่งไม่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด

ในการสั่งเพิกถอนดังกล่าว นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขและวิธีการให้ผู้ถูกเพิกถอนปฏิบัติต่อไป เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้เช่าหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ก็ได้

มาตรา 17 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจสิทธิซึ่งใดมีความประสงค์จะเลิกประกอบกิจการสิทธิซึ่ง ให้ยื่นขอยกเลิกทะเบียนต่อนายทะเบียน โดยอาจกำหนดเงื่อนไขและวิธีการใด ๆ เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้เช่าหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องก็ได้

มาตรา 18 ผู้ประกอบธุรกิจสี่สี่ซึ่งที่ถูกเพิกถอนทะเบียน หรือได้ชอยยกเลิกทะเบียนต้องส่งคืนทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนทะเบียนหรืออนุมัติให้ยกเลิก

หมวด 4 บทกำหนดโทษ

มาตรา 19 ผู้ถูกเพิกถอนทะเบียนหรือผู้ได้รับอนุมัติให้ยกเลิกทะเบียนใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือวิธีการที่กำหนดตามมาตรา 16 หรือมาตรา 17 หรือฝ่าฝืนมาตรา 18 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทและปรับอีกไม่เกินวันละสามพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี